

ת"פ (חיפה) 41208-11-23 - מדינת ישראל נ' עומר סמריה

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 41208-11-23 מדינת ישראל נ'

סמריה(עציר)

לפני כבוד השופט ארז פורת

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

עומר סמריה (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בפניי, ומשהתרתי לו לחזור בו מכפירתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן.

כתב האישום מתאר ארוע שהתרחש ביום 30/10/23, במסגרתו התגלע סכסוך שנגע לרצון אחד המתלוננים, שמו יונס, קרוב משפחה של הנאשם, לבנות בשטח אדמה שבבעלותו, בנייה שאמורה היתה להיות צמודה לבית הנאשם. לאחר ויכוח מילולי, נכנס הנאשם לביתו, נטל תת מקלע מאולתר שבו החזיק, שלא כדין, וירה באמצעותו בסמוך, מספר כדורים לאוויר. לאחר מכן יצא הנאשם מביתו כשהוא רעול פנים, עמד סמוך לבית ומשהבחין ביונס ובקרובי משפחה נוספים עומדים בסמוך לו, כיוון את תת המקלע בו אחז לעברם וירה לפחות שלושה כדורים. מירי זה נפגעו שלושה מקרובי המשפחה שעמדו בסמוך, כאמור. לאחר מכן, נכנס הנאשם לביתו ושוב ירה באוויר כ-4 כדורים. שוטרים שהוזעקו למקום, עצרו את הנאשם ותפסו את כלי הנשק והתחמושת שבהם החזיק הנאשם.

כאמור, מהירי נפגעו שלושה בני אדם שעמדו בסמוך לנאשם, כשכתב האישום מפרט את טיב פציעתם.

2. בגין מעשים אלה הורשע הנאשם, על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן שעניינן חבלה בכוונה מחמירה, עבירות בנשק (החזקה) וירי מנשק חם.

3. לחובת הנאשם, שהוא כבן 67 היום, עבר פלילי שאינו מכביד, ועיקרו עבירות אלימות

כלפי בת זוגו, חלקן שלא מהעת האחרונה.

4. בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על חומרת המעשים, על הפציעות לשלושה מקרובי משפחתו שנגרמו ופוטנציאל הפגיעה החמורה יותר שהיה טמון בירי לעבר בני אדם. צוין כי מדובר בעבירות שרבו לאחרונה ויש להטיל לגביהן ענישה מחמירה ומרתיעה. בנסיבות, עתרה המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם כולל לגבי כלל העבירות הנע בין שמונה ועד שתיים עשרה שנות מאסר, לצד מאסר על תנאי ופיצוי לנפגעי העבירה. התבקשתי, בנסיבות של הודאה ועבר פלילי שאינו מכביד, למקם את הענישה ברף התחתון, אם כי לא בתחתיתו.

5. ב"כ הנאשם עמד על החיסכון המשמעותי בזמן השיפוטי שהביאה עמה הודאת הנאשם. בנסיבות, היה בכך כדי לחסוך את עדות המתלוננים שהם קרובי משפחתו של הנאשם. הופנית לכך שמרבית הפציעות היו קלות, לא חייבו אשפוז ולא גרמו לכל נכות. כן התבקשתי ליתן משקל לעמדתם הסלחנית של נפגעי העבירה, בעיקר חאלד ורביע, כפי שנשמעה בעדותם בפניי. התבקשתי להקל עם הנאשם ככל הניתן מכח נסיבותיו האישיות, גילו ומצבו הרפואי.

6. בדברו האחרון מסר הנאשם כי הוא עובר הליך רפואי ועתר לגזור לו עונש הולם.

דין והכרעה

7. בגין סכסוך "שכנים" החליט הנאשם לבצע ירי חוזר ונשנה בכלי נשק לא חוקי בו החזיק. מדיניות הענישה בעבירות בנשק בכלל, ובעבירות בהן היתה כוונה לפגוע באדם כבעניינו, בפרט, מורה על הטלת עונשים חמורים ומרתיעים, מדובר במעשה באלימות קשה והרה אסון.

הפסיקה שבה וציינה כי עבירה של חבלה בכוונה מחמירה גוררת אחריה עונש מירבי של עשרים שנות מאסר, כשנפסק כי "עונש מירבי הקבוע בחוק אינו בא לסמן רק את גבולה העליון של סמכות הענישה הנהוגה בידי בית המשפט. מדובר בעמדתו הערכית של המחוקק ביחס לחומרת העבירה ועלינו לקיים את דברו... על בית המשפט לצאת אפוא מתוך הנחה כי העונש המירבי הוא העונש שיש להטיל בנסיבות חמורות ביותר; כי בנסיבות בעלות חומרה בינונית מן הראוי, ככלל, להטיל על הנאשם את מחצית העונש המירבי; וכן בנסיבות מקלות מן הדין הוא שעונשו של הנאשם יוקל בהתאם" (ע"פ 3124/18 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 14/8/2019)).

עוד נפסק כי מדיניות מחמירה זו יפה במיוחד "נוכח התדירות הבלתי נתפסת של ארועי אלימות במגזר הערבי וההכרח להעביר באופן חד וברור את המסר כי בכל מחוזות המדינה, וביחס לכלל חלקי אוכלוסייתה יש דין ויש דיין, והנוטל את החוק לידי יענש במלוא החומרה המתחייבת " (ע"פ 1745/20 **עקל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 11/2/2021)).

8. בנסיבות המקרה שבפני, נוכח ביצוע ירי לעבר שלושה אנשים והעמדתם בסיכון מכון של פגיעה, כמו גם ירי חוזר ונשנה באוויר, מעשה שבצידו סיכון משמעותי עת הוא מבוצע באזור מגורים, והפציעות הממשיות שנגרמו, כעולה מהתיעוד הרפואי, אני סבור כי מתחם העונש ההולם נע בין שש ועד שתיים עשרה שנות מאסר ממשי לצד מאסר על תנאי ופיצוי לנפגע העבירה.

9. לא הוצגו בפניי נימוקים שיצדיקו, סטיה לקולא או לחומרה, ממתחם העונש ההולם שקבעתי.

10. בגזירת העונש בתוככי המתחם, נתתי דעתי להודאה מידיית של הנאשם, לכך שעברו הפלילי אינו מכביד. שקלתי ביתר שאת את גילו ואת קשייו הרפואיים, נסיבות אישיות אלה הביאוני לגזור את העונש בתחתית מתחם הענישה ועל כן אני גוזר לנאשם את העונשים הבאים:

(6) שש שנות מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל ומניין מיום מעצרו של הנאשם בתיק זה - 30/10/23.

לצד עונש זה ובנוסף, אני גוזר לנאשם (12) שניים עשר חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור כל עבירה שעניינה גרימת חבלה בכוונה מחמירה, עבירות בנשק או ירי באזור מגורים.

כפן הרתעתי נוסף, ראיתי לקנוס את הנאשם בסך של (15,000) חמישה עשר אלף ₪ שישולמו עד ליום 1/12/24, או חמישה חודשי מאסר נוספים תמורת קנס. השתת הקנס הכספי מהווה פן הרתעתי נוסף, ולפיו ידע כל מי שמעורב בעבירות נשק ואלימות שאם ייתפס, ייפגע לא רק בשלילת חירותו לזמן ממושך, כי אם גם בכיסו.

עוד אני מורה כי הנאשם יפצה את נפגעי העבירה: חאלד, רביע, ונימר סמרי בסך של (7,500) שבעת אלפים וחמש מאות ₪ **כל אחד**, בגין הפגיעות והפציעות שגרם במעשיו.

הפיצוי לנפגעי העבירה ישולם עד ליום 1/11/24.

ב"כ המאשימה יעדכן את הזוכים בזכייתם על פי פסק הדין.

זכות ערעור כחוק, הודעה.

**ניתן היום, י' תמוז תשפ"ד, 16 יולי 2024, בנוכחות ב"כ המאשימה: עו"ד גב' עלית אפשטיין;
ב"כ הנאשם: עו"ד נסרה אדיב ועו"ד מסרי חמודי והנאשם באמצעות שב"ס.**

ארז פורת, שופט